

Powiatowy Urząd Pracy w Wieliczce

Zasady i możliwości finansowania działań na rzecz kształcenia ustawicznego pracowników i pracodawców ze środków funduszu pracy w formie Krajowego Funduszu Szkoleniowego w 2017 roku.

Zasady opracowano na podstawie następujących przepisów prawnych:

1. Ustawa z dnia 20 kwietnia 2004r. o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy (Dz. U. z 2016r., poz. 645 z późn. zm.);
2. Rozporządzenie Ministra Pracy i Polityki Społecznej z dnia 16 grudnia 2016 r. w sprawie przyznawania środków z Krajowego Funduszu Szkoleniowego (Dz. U. 2016 r., poz. 2155);
3. Rozporządzenie Komisji (UE) nr 1407/2013 z dnia 18 grudnia 2013r. w sprawie stosowania art. 107 i 108 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej do pomocy de minimis (Dz. Urz. UE L 352/1);
4. Rozporządzenie Komisji (UE) nr 1408/2013 z dnia 18 grudnia 2013r. w sprawie stosowania art. 107 i 108 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej do pomocy de minimis w sektorze rolnym (Dz. Urz. UE L 352/9);
5. Rozporządzenie Komisji (WE) nr 875/2007 z dnia 24 lipca 2007r. w sprawie stosowania art. 87 i 88 Traktatu WE w odniesieniu do pomocy w ramach zasady de minimis dla sektora rybołówstwa i zmieniającego rozporządzenie (WE) Ne 1860/2004 (Dz. Urz. UE L193 z 25.07.2007r., str. 6);
6. Ustawa z dnia 30 kwietnia 2004r. o postępowaniu w sprawach dotyczących pomocy publicznej (Dz. U. z 2016 r. poz. 1808);
7. Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 29 marca 2010r. w sprawie zakresu informacji przedstawianych przez podmiot ubiegający się o pomoc de minimis (Dz. U. z 2010r. Nr 53, poz. 311 z późn. zm.);
8. Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 11 czerwca 2010r. w sprawie informacji składanych przez podmioty ubiegające się o pomoc de minimis w rolnictwie lub rybołówstwie (Dz. U. z 2010r. Nr 53, poz. 312);
9. Załącznik nr 1 do rozporządzenia Komisji (WE) nr 800/2008 z dnia 6 sierpnia 2008r. uznającego niektóre rodzaje pomocy za zgodne ze wspólnym rynkiem w zastosowaniu art. 87 i 88 Traktatu (ogólne rozporządzenie w sprawie wyłączeń blokowych) (Dz. Urz. UE L 214 z 09.08.2008, str. 3).

Ilekcroć w niniejszych zasadach jest mowa o:

1. Przeciętnym wynagrodzeniu - należy przez to rozumieć przeciętne wynagrodzenie w poprzednim kwartale, od pierwszego dnia następnego miesiąca po ogłoszeniu przez Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego w Dzienniku Urzędowym Rzeczypospolitej Polskiej „Monitor Polski”, na podstawie art. 20 pkt 2 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych – zgodnie z art. 2, ust. 1, pkt. 28 ustawy z dnia 20 kwietnia 2004 r. o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy (Dz. U. z 2015 r. poz. 149 z późn. zm.).
2. Pracodawcy – należy przez to rozumieć jednostkę organizacyjną, chociażby nie posiadała osobowości prawnej, a także osobę fizyczną, jeżeli zatrudniają one co najmniej jednego pracownika o których mowa w art. 2 ust 1 pkt. 25 ustawy z dnia 20 kwietnia 2004 r. o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy.
3. Pracownika – oznacza to osobę zatrudnioną na podstawie umowy o pracę, powołania, wyboru, mianowania lub spółdzielczej umowy o pracę, o której mowa w art. 2 ustawy z dnia 26 czerwca 1974 r. kodeks pracy.
4. Mikroprzedsiębiorstwie – oznacza to przedsiębiorcę, który w co najmniej jednym z dwóch ostatnich lat obrotowych zatrudniał średniorocznie mniej niż 10 pracowników oraz osiągnął roczny obrót netto ze sprzedaży towarów, wyrobów i usług oraz operacji finansowych nie przekraczający równowartości w złotych 2 mln euro lub sumy aktywów jego bilansu sporządzonego na koniec jednego z tych 2 lat nie przekraczający równowartości w złotych 2 mln euro – zgodnie z art. 104 ustawy z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej (Dz. U. 2013 poz. 672 z późn. zm.).
5. Pomocy de minimis- zgodnie z rozporządzeniem Komisji (UE) nr 1407/2013 z dnia 18 grudnia 2013r. w sprawie stosowania art. 107 i 108 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej do pomocy de minimis (Dz. Urz. UE L 352 z 24.12.2013, str. 1), oznacza to pomoc publiczną państwa w wysokości nieprzekraczającej 200 000 euro w ciągu 3 lat, która nie podlega zgłoszeniu.
6. Wniosku – oznacza to Wniosek o przyznanie środków na finansowanie kosztów kształcenia ustawicznego pracowników i pracodawcy z Krajowego Funduszu Szkoleniowego, o którym mowa w § 5 ust.1 rozporządzenia Ministra Pracy i Polityki Społecznej z dnia 14 maja 2014 r. w sprawie przyznawania środków z Krajowego Funduszu Szkoleniowego.

§ 1

1. Środki Funduszu Pracy w formie Krajowego Funduszu Szkoleniowego (w skrócie KFS) przeznacza się na finansowanie działań na rzecz kształcenia ustawicznego pracowników i pracodawców zgodnie z ustalonymi priorytetami Ministra właściwego do spraw pracy.
2. Celem utworzenia KFS jest zapobieganie utracie zatrudnienia przez osoby pracujące z powodu posiadania kompetencji nieadekwatnych do wymagań dynamicznie zmieniającej się gospodarki.
3. Zakres działań możliwych do sfinansowania określa art. 69a ust. 2 ustawy o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy (Dz. U. z 2016r, poz. 645 z późn. zm.) i jest to:
 - a) określenie potrzeb pracodawcy w zakresie kształcenia ustawicznego w związku z ubieganiem się o sfinansowanie tego kształcenia ze środków KFS,
 - b) kursy i studia podyplomowe realizowane z inicjatywy pracodawcy lub za jego zgodą,
 - c) egzaminy umożliwiające uzyskanie dyplomów potwierdzających nabycie umiejętności, kwalifikacji lub uprawnień zawodowych,
 - d) badania lekarskie i psychologiczne wymagane do podjęcia kształcenia lub pracy zawodowej po ukończonym kształceniu,
 - e) ubezpieczenie od następstw nieszczęśliwych wypadków w związku z podjętym kształceniem.

3. Działania dodatkowe, możliwe do sfinansowania przez KFS, zgodnie z art. 69a ust. 2 pkt 2-5 w/w ustawy, to:
- a) określanie zapotrzebowania na zawody na rynku pracy,
 - b) badanie efektywności wsparcia udzielonego ze środków KFS,
 - c) promocja KFS,
 - d) konsultacje i poradnictwo dla pracodawców w zakresie korzystania z KFS.
4. Środkami na wsparcie kształcenia ustawicznego będą dysponować powiatowe urzędy pracy, środkami na działania dodatkowe będą dysponować powiatowe i wojewódzkie urzędy pracy oraz Ministerstwo Pracy i Polityki Społecznej.
5. Dysponentem KFS, który jest częścią Funduszu Pracy, jest minister właściwy do spraw pracy. Minister ustala ogólnokrajowe priorytety wydatkowania środków KFS i proponuje sposób podziału środków.
6. Minister właściwy do spraw pracy będzie publikować corocznie na stronie internetowej MPiPS informacje o przyjętych priorytetach, wzorze podziału i planie wydatkowania środków KFS, w danym roku budżetowym, w tym o dodatkowych priorytetach wydatkowania lub przeznaczeniu środków rezerwy KFS, ustalonych przez Radę Rynku Pracy.
7. Po uzyskaniu informacji o podziale środków na województwa, zarządy województw na podstawie informacji starostów ustalą kwoty środków KFS, które samorządy powiatów będą mogły przeznaczyć na dofinansowanie kształcenia ustawicznego pracowników i pracodawcy i działania własne.
8. Ostatecznie limity środków na działania powiatowych urzędów pracy finansowane z KFS ustala minister właściwy do spraw pracy, na podstawie informacji od marszałka województwa o dokonanych przez niego podziale. Środki KFS minister będzie przekazywał, sukcesywnie, na wniosek starosty powiatu, na rachunek bankowy samorządu powiatu. Powiatowe urzędy pracy będą dysponować środkami KFS do wyznaczonych limitów.
9. Minister właściwy do spraw pracy przyjął następujące priorytety wydatkowania środków KFS **w roku 2017**:
- a) wsparcie zawodowego kształcenia ustawicznego w sektorach: przetwórstwo przemysłowe, transport i gospodarka magazynowa oraz opieka zdrowotna i pomoc społeczna;
 - b) wsparcie kształcenia ustawicznego w zidentyfikowanych w danym powiecie lub województwie zawodach deficytowych;
 - c) wsparcie kształcenia ustawicznego osób, które mogą udokumentować wykonywanie przez co najmniej 15 lat prac w szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze, a którym nie przysługuje prawo do emerytury pomostowej.

§ 2

1. Wnioski o przyznanie środków z Krajowego Funduszu Szkoleniowego będą przyjmowane w procedurze naboru w określonych przez Urząd terminach.
2. Terminy składania wniosków będą ogłoszone na tablicy informacyjnej w siedzibie powiatowego urzędu pracy oraz na stronie internetowej www.wieliczka.praca.gov.pl.
3. Wniosek jest rejestrowany w urzędzie według daty wpływu, kolejność złożenia wniosku nie decyduje o sposobie jego rozpatrzenia.
4. Pracodawca zainteresowany uzyskaniem środków na finansowanie kosztów kształcenia ustawicznego pracowników, składa w powiatowym urzędzie pracy właściwym ze względu na siedzibę pracodawcy albo miejsce prowadzenia działalności, wniosek zawierający:
 - 1) dane pracodawcy: nazwę pracodawcy, adres siedziby i miejsce prowadzenia działalności, numer identyfikacji podatkowej, numer identyfikacyjny w krajowym rejestrze urzędowym podmiotów gospodarki narodowej REGON oraz oznaczenie przeważającego rodzaju prowadzonej działalności gospodarczej według PKD, informację o liczbie zatrudnionych pracowników, imię i nazwisko osoby wskazanej przez pracodawcę do kontaktów, numer telefonu oraz adres poczty elektronicznej;
 - 2) wskazanie działań obejmujących kształcenie ustawiczne pracowników i pracodawcy, których wydatek dotyczy oraz termin realizacji;
 - 3) całkowitą wysokość wydatków na działania obejmujących kształcenie ustawiczne pracowników i pracodawcy, wnioskowaną wysokość środków KFS oraz wysokość wkładu własnego wnoszonego przez pracodawcę;
 - 4) uzasadnienie potrzeby odbycia kształcenia ustawicznego, przy uwzględnieniu obecnych lub przyszłych potrzeb pracodawcy oraz obowiązujących priorytetów wydatkowania środków KFS, a w przypadku środków z rezerwy KFS – dodatkowo priorytetów wydatkowania środków rezerwy KFS,
 - 5) uzasadnienie wyboru realizatora usługi kształcenia ustawicznego finansowanej ze środków KFS wraz z następującymi informacjami:
 - a) nazwa i siedziba realizatora usługi kształcenia ustawicznego,
 - b) posiadanie przez realizatora usługi kształcenia ustawicznego certyfikatów jakości oferowanych usług kształcenia ustawicznego, a w przypadku kursów – posiadanie dokumentu, na podstawie którego prowadzi on pozaszkolne formy kształcenia, jeżeli informacja ta nie jest dostępna w publicznych rejestrach elektronicznych,
 - c) nazwa i liczba godzin kształcenia ustawicznego,
 - d) cena usługi kształcenia ustawicznego w porównaniu z ceną podobnych usług oferowanych na rynku, o ile są dostępne,
 - 6) informację o planach dotyczących dalszego zatrudnienia osób, które będą objęte kształceniem ustawicznym finansowanym ze środków KFS.
4. Wzór wniosku stanowi załącznik nr 1 do niniejszych zasad. Złożenie wniosku nie jest równoznaczne z jego pozytywnym rozpatrzeniem.
5. Środki z KFS przyznane pracodawcy na sfinansowanie kosztów kształcenia ustawicznego stanowią pomoc udzieloną zgodnie z warunkami dopuszczalności pomocy de minimis.
6. Do wniosku, o którym mowa w ust 3, pracodawca dołącza:

- 1) zaświadczenie lub oświadczenie o pomocy de minimis, w zakresie, o którym mowa w art. 37 ust. 1 pkt 1 i ust. 2 pkt 1 i 2 ustawy z dnia 30.04.2004r. o postępowaniu w sprawach dotyczących pomocy publicznej (Dz. U. z 2007r. nr 59, poz. 404, z późn. zm.) obejmujące:
 - a) wszystkie zaświadczenia o pomocy de minimis, jakie przedsiębiorca otrzymał w roku, w którym ubiega się o pomoc, oraz w ciągu 2 poprzedzających go lat, albo oświadczenia o wielkości pomocy de minimis otrzymanej w tym okresie, albo oświadczenia o nieotrzymaniu takiej pomocy w tym okresie;
 - b) wszystkie zaświadczenia o pomocy de minimis w rolnictwie, jakie przedsiębiorca otrzymał w roku, w którym ubiega się o pomoc, oraz w ciągu 2 poprzedzających go lat obrotowych, albo oświadczenia o wielkości pomocy de minimis w rolnictwie otrzymanej w tym okresie, albo oświadczenia o nieotrzymaniu takiej pomocy w tym okresie;
 - c) wszystkie zaświadczenia o pomocy de minimis w rybołówstwie, jakie przedsiębiorca otrzymał w roku, w którym ubiega się o pomoc, oraz w ciągu 2 poprzedzających go lat, albo oświadczenia o wielkości pomocy de minimis w rybołówstwie otrzymanej w tym okresie, albo oświadczenia o nieotrzymaniu takiej pomocy w tym okresie;
- 2) informacje określone w przepisach wydanych na podstawie art. 37 ust. 2a ustawy z dnia 30 kwietnia 2004r. o postępowaniu w sprawach dotyczących pomocy publicznej obejmujące:
 - a) informacje niezbędne do udzielenia pomocy de minimis, dotyczące w szczególności wnioskodawcy i prowadzonej przez niego działalności gospodarczej oraz wielkości i przeznaczenia pomocy publicznej otrzymanej w odniesieniu do tych samych kosztów kwalifikujących się do objęcia pomocą, na pokrycie których ma być przeznaczona pomoc de minimis, na formularzu określonym w aktualnie obowiązującym rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 29 marca 2010r. w sprawie zakresu informacji przedstawianych przez podmiot ubiegający się o pomoc de minimis (Dz. U. nr 53, poz. 311, z późn. zm.);
 - b) informacje niezbędne do udzielenia pomocy de minimis w rolnictwie lub rybołówstwie, dotyczące w szczególności wnioskodawcy i prowadzonej przez niego działalności gospodarczej oraz wielkości i przeznaczenia pomocy publicznej otrzymanej w odniesieniu do tych samych kosztów kwalifikujących się do objęcia pomocą, na pokrycie których ma być przeznaczona pomoc de minimis w rolnictwie i rybołówstwie, na formularzu określonym w aktualnie obowiązującym rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 11 czerwca 2010r. w sprawie informacji składanych przez podmioty ubiegające się o pomoc de minimis w rolnictwie i rybołówstwie (Dz. U. nr 121, poz. 810).
- 3) kopię dokumentu potwierdzającego oznaczenie formy prawnej prowadzonej działalności – w przypadku braku wpisu do Krajowego Rejestru Sądowego lub Centralnej Ewidencji i Informacji o Działalności Gospodarczej,
- 4) program kształcenia ustawicznego lub zakres egzaminu,
- 5) wzór dokumentu potwierdzającego kompetencje nabyte przez uczestników, wystawianego przez realizatora usługi kształcenia ustawicznego, o ile nie wynika on z przepisów powszechnie obowiązujących.

§ 3

1. Dofinansowanie kształcenia ustawicznego pracowników i pracodawcy odbywa się na podstawie umowy zawartej pomiędzy pracodawcą a Starostą w oparciu o wniosek stanowiący załącznik do umowy. Podstawą zawarcia umowy w sprawie kształcenia ustawicznego pracowników i pracodawcy jest złożony przez pracodawcę wniosek, który po dokonanej analizie uzyska akceptację Starosty do realizacji.
2. Liczba pracodawców, którym zostanie sfinansowane kształcenie ustawiczne w ramach KFS uzależniona jest od posiadanych środków finansowych z Funduszu Pracy na ten cel w 2017r. Jeżeli kwota środków, o które występują pracodawcy przekracza limit przyznany z podstawowej puli 80% środków, starosta może wystąpić o przyznanie środków z 20% rezerwy KFS.
3. Wybór instytucji edukacyjnej prowadzącej kształcenie ustawiczne lub przeprowadzającej egzamin pozostawia się do decyzji pracodawcy. Nie jest wymagane, aby pracodawca kierował pracowników do instytucji ewidencjonowanych w Rejestrze Instytucji Szkoleniowych.
4. Wnioskodawca kształcenia ustawicznego zobowiązany jest do dokonania rozeznania rynku, starannego dokonania analizy w celu wybrania najkorzystniejszej ofert gwarantującej efektywne wykorzystanie środków publicznych (przez ofertę najkorzystniejszą należy rozumieć ofertę, która przedstawia najkorzystniejszy bilans cenowy i innych kryteriów – jakość usług, doświadczenie, miejsce szkolenia).
5. Pracodawca w ciągu 30 dni od dnia złożenia wniosku zostanie poinformowany na piśmie o sposobie jego rozpatrzenia, w przypadku gdy wniosek pracodawcy jest nie prawidłowo wypełniony lub niekompletny, pracodawcy zostanie wyznaczony co najmniej 7-dniowy termin na jego uzupełnienie.
6. W przypadku negatywnego rozpatrzenia wniosku starosta uzasadnia odmowę. Odmowa przyznania środków na sfinansowanie kształcenia ustawicznego nie podlega odwołaniu, gdyż nie stanowi decyzji administracyjnej.

§ 4

1. Przy rozpatrywaniu wniosku starosta uwzględni:
 - a) zgodność dofinansowania działań z ustalonymi priorytetami wydatkowania środków KFS na dany rok;
 - b) zgodność kompetencji nabywanych przez uczestników kształcenia ustawicznego z potrzebami lokalnego lub regionalnego rynku pracy;
 - c) koszty kształcenia ustawicznego wskazanej do dofinansowania ze środków KFS w porównaniu z kosztami podobnych usług dostępnych na rynku;
 - d) posiadanie przez realizatora usługi kształcenia ustawicznego finansowanej ze środków KFS certyfikatów jakości oferowanych usług kształcenia ustawicznego;
 - e) w przypadku kursów – posiadanie przez realizatora usługi kształcenia ustawicznego dokumentu, na podstawie którego prowadzi on pozaszkolne formy kształcenia ustawicznego;
 - f) plany dotyczące dalszego zatrudnienia osób, które będą objęte kształceniem ustawicznym finansowanym ze środków KFS;
 - g) możliwość sfinansowania ze środków KFS działań określonych we wniosku, z uwzględnieniem limitów, o których mowa w art. 109 ust. 2k i 2m ustawy.

§ 5

1. Rozpoznając wniosek o dofinansowanie kształcenia ustawicznego specjalista ds. rozwoju zawodowego szacuje wartość przedmiotu zamówienia.
2. Rozeznanie rynku dokonywane jest na zasadach jawności, równego traktowania instytucji szkoleniowych ubiegających się o przeprowadzenie szkoleń, bezstronności i zgodnie z obowiązującymi przepisami prawa oraz posiadaną wiedzą i doświadczeniem.
3. W przypadku gdy cena szkolenia nie odbiega od cen rynkowych następuje rozpatrzenie wniosku.
4. W przypadku gdy cena szkolenia odbiega od cen rynkowych specjalista ds. rozwoju zawodowego wyszukuje spośród zgromadzonych przez urząd ofert szkoleniowych lub z Rejestru Instytucji Szkoleniowych oferty szkolenia.
5. Po znalezieniu przynajmniej trzech instytucji szkoleniowych, organizujących szkolenie w danym zakresie, specjalista ds. rozwoju zawodowego wysyła wiadomość elektroniczną z prośbą o przesłanie formularza programu szkolenia wraz z określeniem kosztu szkolenia.
6. Jeżeli znalezienie przynajmniej dwóch instytucji szkoleniowych jest niemożliwe lub znacznie utrudnione, specjalista ds. rozwoju zawodowego może pozostać przy pozyskaniu oferty od jednej instytucji szkoleniowej.
7. W przypadku uzyskania ofert szkolenia z niższą ceną specjalista ds. rozwoju zawodowego zwraca się na piśmie do pracodawcy z prośbą uzasadnienia wyboru szkolenia z wyższą ceną.

§ 6

1. W przypadku pozytywnego rozpatrzenia wniosku starosta zawiera z pracodawcą umowę o finansowanie działań na rzecz kształcenia ustawicznego pracowników i pracodawcy, która określa:
 - 1) oznaczenie stron umowy, datę i miejsce jej zawarcia;
 - 2) okres obowiązywania umowy;
 - 3) wysokość środków KFS na finansowanie działań, o których mowa we wniosku;
 - 4) numer rachunku bankowego pracodawcy, na które będą przekazywane środki z KFS oraz termin ich przekazania;
 - 5) sposób i termin rozliczenia otrzymanych środków oraz dokumenty potwierdzające wydatkowanie środków;
 - 6) warunki wypowiedzenia lub odstąpienia od umowy;
 - 7) warunki zwrotu przez pracodawcę środków w przypadku nieukończenia kształcenia ustawicznego przez uczestnika;
 - 8) warunki zwrotu przez pracodawcę środków niewykorzystanych lub wykorzystanych niezgodnie z przeznaczeniem;
 - 9) sposób kontroli wykonywania umowy i postępowania w przypadku stwierdzenia nieprawidłowości w wykonywaniu umowy;
 - 10) odwołanie do właściwego rozporządzenia Komisji (UE), które określa warunki dopuszczalności pomocy de minimis;
 - 11) zobowiązanie pracodawcy do przekazania na żądanie starosty danych dotyczących:
 - a. liczby osób objętych działaniami finansowanymi z udziałem środków KFS, w podziale według tematyki kształcenia ustawicznego, płci, grup wieku 15-24 lata, 25-34 lata, 35-44 lata, 45 lat i więcej, poziomu wykształcenia oraz liczby osób pracujących w szczególnych warunkach lub wykonujących prace o szczególnym charakterze,
 - b. liczby osób, które rozpoczęły kurs, studia podyplomowe lub przystąpiły do egzaminu – finansowane z udziałem środków KFS;
 - c. liczby osób, które ukończyły z wynikiem pozytywnym kurs, studia podyplomowe lub zdały egzamin – finansowane z udziałem środków KFS.
2. Na podstawie umowy Powiatowy Urząd Pracy może przyznać środki z KFS na sfinansowanie kosztów kształcenia ustawicznego pracowników i pracodawcy w wysokości 80% tych kosztów, nie więcej jednak niż 300% przeciętnego wynagrodzenia w danym roku na jednego uczestnika, a w przypadku mikroprzedsiębiorstw w wysokości 100%, nie więcej jednak niż 300% przeciętnego wynagrodzenia w danym roku na jednego uczestnika. (mikroprzedsiębiorca to przedsiębiorca, który zatrudnia mniej niż 10 pracowników, a jego roczny obrót lub całkowity bilans roczny nie przekracza 2 mln. EUR).
3. Pracodawca zawiera z pracownikiem, któremu zostaną sfinansowane koszty kształcenia ustawicznego, umowę określającą prawa i obowiązki stron.
4. Pracownik, który nie ukończył kształcenia ustawicznego finansowanego ze środków KFS, z powodu rozwiązania przez niego umowy o pracę lub rozwiązania z nim umowy o pracę na podstawie art. 52 ustawy z dnia 26 czerwca 1974 r. - Kodeks pracy, jest obowiązany do zwrotu pracodawcy poniesionych kosztów, na zasadach określonych w umowie z pracodawcą.
5. W przypadku, o którym mowa w § 4 ust. 4, pracodawca zwraca staroście środki KFS wydane na kształcenie ustawiczne pracownika, na zasadach określonych w umowie, o której mowa w § 4 ust. 1.
6. Powiatowy Urząd Pracy może przeprowadzać kontrolę u pracodawcy w zakresie przestrzegania postanowień umowy, o której mowa w pkt 1, wydatkowania środków KFS zgodnie z przeznaczeniem, właściwego dokumentowania oraz rozliczania otrzymanych i wydatkowanych środków i w tym celu może żądać danych, dokumentów i udzielania wyjaśnień w sprawach objętych zakresem kontroli.

§ 7

Zasady wchodzi w życie z dniem podpisania.